

वा० रा०

॥ ६९ ॥

व्याख्यातप्रायोद्वेगश्लोकाः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ यच्च नक्षत्राण्यभिवर्तते प्रकाशगत्यादिकं तच्च यथावन्नदृश्यते इत्यन्वयः ॥ हेलक्ष्मण
उक्तदुर्निमित्तजालं लोकस्य युगांतं शंसतीव पश्य ॥ १९ ॥ श्येनादयोनीचैर्निपतन्ति ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ समुग्रीवः सुग्रीवसहितः ॥ कपिराजबलं
लोकक्षयकरं भीमं भयं पश्याम्युपस्थितं ॥ निबर्हणं प्रवीराणां क्रक्षवानररक्षसां ॥ १२ ॥ वाताहिपरुषं वातिकं पतेच वसुंधरा ॥ पर्वता
ग्राणिवेपंते न दंति धरणीधराः ॥ १३ ॥ मेघाः क्रव्यादसंकाशाः परुषाः परुषस्वराः ॥ क्रूराः क्रूरं प्रवर्षते मिश्रं शोणितं बिंदुभिः ॥ १४ ॥ २
क्तचंदनसंकाशा संध्यापरमदारुणा ॥ ज्वलच्च निपतत्येतदादित्यादग्निमंडलं ॥ १५ ॥ आदित्यमभिवाश्यंति जनयंतो महद्भयं ॥ दीना
दीनस्वराः क्रूरा अप्रशस्तान् गृह्णन्ति ॥ १६ ॥ रजन्यामप्रशस्तं श्वसन्तापयति चंद्रमाः ॥ कृष्णरक्तांश्चुप्यंतो यथा लोकस्य संक्षये ॥ १७ ॥
ह्रस्वोरुक्षोप्रशस्तं श्वपरिवेषः सुलोहितः ॥ आदित्यमंडले नीलं लक्ष्मणलक्ष्मणदृश्यते ॥ १८ ॥ दृश्यते न यथावच्च नक्षत्राण्यभिवर्तते ॥ यु
गांतमिव लोकस्य पश्य लक्ष्मणशंसति ॥ १९ ॥ काकाश्येनास्तथा गृध्रा नीचैः परिपतन्ति च ॥ शिवाश्चाप्यशुभावाचः प्रवदन्ति महास्व
नाः ॥ २० ॥ शैलैः शूलैश्च खड्गैश्च विमुक्तैः कपिराक्षसैः ॥ भविष्यत्यावृता भूमिर्मसि शोणितकर्दमा ॥ २१ ॥ क्षिप्रमद्यदुराधर्षा पुरीं रा
वणपालितां ॥ अभियामजवेनैव सर्वतो हरिभिर्वृताः ॥ २२ ॥ इत्येवं तु वदन्वीरो लक्ष्मणं लक्ष्मणाग्रजः ॥ तस्मादवातरच्छीघ्रं पर्वताग्रा
न्महाबलः ॥ २३ ॥ अवतीर्य तु धर्मात्मा तस्माच्छैलात्सराधवः ॥ परैः परमदुर्धर्षे ददर्श वलमात्मनः ॥ २४ ॥ सन्नत्यनुसमुग्रीवः कपिराज
बलं महत् ॥ कालज्ञो राघवः काले संयुगायाभ्यचोदयत् ॥ २५ ॥ ततः काले महाबाहुर्बलेन महतावृतः ॥ प्रविष्टः पुरतो धन्वीलं कामभिमु
खः पुरीं ॥ २६ ॥ तौ विभीषणसुग्रीवौ हनूमान् जांबवान्नलः ॥ क्रक्षराजस्तथानीलो लक्ष्मणश्चान्वयुस्तदा ॥ २७ ॥

सन्नस्य कृतसन्नाहं कृत्वा काले ज्योतिःशास्त्रोक्तकाले संयुगाय युद्धायाभ्यचोदयत् ॥ २५ ॥ काले स्वरशास्त्रोक्ते युद्धयोग्ये काले प्रविष्टः प्रवेष्टुं प्रस्थितः ॥ २६ ॥ २७ ॥

यु० कां०

॥ ६९ ॥